

til Veje, men rent bortset fra, hvad der foreligger i det af Provsteretten fremskaffede Materiale, foreligger der efter min fulde Overbevisning Motivering for en Indstilling om Dr. Kures Afskedigelse.

Angaaende de to Biskoppers Indstilling skal jeg bemærke, at Biskop Ludwigs lægger Hovedvægten paa den Lære, Dr. Kure har fremsat, og mindre Vægt paa hans øvrige Optræden, medens det efter Biskop Ostenfelds Indstilling nærmest er omvendt.

Under Hensyn baade til Menighedsraadets gentagne Klager og de to Biskoppers Indstilling og under Hensyn til Dr. Kures mærkelige og ofte lidet sømmelige Optræden og hans hele Læresystem, som — deri er jeg ganske enig med Biskop Ludwigs — anviser en anden Frelsens Vej end den, der paa Grundlag af det nye Testamente forkyndes i vor Kirke, har jeg fundet det ganske umuligt, at Dr. Kure kunde bevare sin Stilling som Præst i Folkekirken, og jeg har derefter indstillet ham til Afskedigelse.

Julin: Forskellige som vi Medlemmer i dette høje Ting er, er det saare forstaaeligt og naturligt, at vi har et noget forskelligt Syn paa adskillige af de Forhold, der angaar vor Kirkes vitale Interesser. Men selv om det er saaledes, føler jeg mig forvissat om, at vi alle er enige om, at Folkets Kirkes Tjenere ikke let kan have for god Uddannelse og ikke let kan staa paa et for højt Kultur- og Oplysningsniveau. Det er da ogsaa min Opfattelse, at vi vil gøre vor Kirke en daarlig Tjeneste ved i al Almindelighed at slaa af paa Kravet om en god og fyldig Præsteuddannelse. Dermed være ingenlunde sagt, at den nuværende Præsteuddannelse er ideel; men da jeg erkender, at dette Spørgsmaal ligger udenfor dette Lovforslags Rammer, og jeg ikke ønsker som nyt Medlem af det høje Ting at udsætte mig for at faa en Mindelse om at holde mig til Sagen, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette Tema.

Men til Trods for at jeg altsaa værdsætter, endog i høj Grad, en god Præsteuddannelse, mener jeg, at vi fra Kirkens og Menighedens Side skylder de to tidligere Kirkeministre Hr. Povlsen og Hr. J. C. Christensen en Tak, fordi de i 1920 og senere i 1922 i dette høje Ting forelagde Forslag til Lov om Adgang for Ikke-Teologer til Præsteembeder i Folkekirken. Ikke alene blev derved den Præstemangel, som vi stod overfor i Anledning af den glædelige Begivenhed: Sønderjyllands Indlemmelse i Moderlandet, afhjulpet, men jeg mener

ogsaa at turde udtale, at der i Kraft af den nævnte Lov er tilført Kirken og Menigheden en ny Kraft, der har været og kan blive til rig Velsignelse.

Det var naturligt, at man i Loven af 30. Juni 1922 indsatte den Bestemmelse, at Loven skulde underkastes en Revision inden 5 Aar efter dens Ikrafttræden. Dette Tidsrum er nu i den nærmeste Tid udrundet, og Loven skulde da forelægges og enten vedtages paa ny i uforandret eller ændret Skikkelse eller ogsaa bortfalde. Jeg føler Trang til at bringe den højtærede Kirkeminister min bedste Tak, fordi han paa ny har forelagt dette Lovforslag, idet jeg stadig er af den Formening, at det vil være heldigt, at der fortsat er en Dør — om end en noget snæver Dør —, igennem hvilken det er muligt at smutte igennem for saadanne Mænd, der har tjent vel i Menigheden og gennem en Række af Aar beskæftiget sig med Kirkens og Menighedens Liv og herigennem har vist, at de har Sind og Evne til at øve et aandeligt Arbejde.

Uden at træde den højtærede Kirkeminister for nær maa jeg maaske sige, at Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting og under den der stedfundne Udvalgsbehandling har gennemgaaet en Forbedringsproces baade formelt og reelt. Jeg skal tillade mig ganske kort delvis at gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragrafer og knytte nogle faa Bemærkninger til enkelte Punkter deri.

Den Rettelse, der er foretaget i § 1, 1ste Stykke, er af rent formel Art, men heller ikke saadanne skal man ringeagte i et Lovforslag, naar det, der er Meningen, derved kan udtrykkes mere koncist. Den eneste Ændring, der er foretaget i Punkterne 1, 2 og 3 i § 1, er, at Tallet 8 er ændret til 7. Der er i disse 3 Punkter Tale om Missionærer, der har gjort Tjeneste paa Missionsmarken, Præster for danske evangelisk-lutherske Menigheder udenfor Riget og Præster for evangelisk-lutherske Frimenigheder her i Landet. Efter Ministerens oprindelige Forslag skulde de nævnte have 8 Aars Tjeneste i de omtalte Virksomheder bag sig, inden de kunde beskikkes til Præster i Folkekirken. Dette er nu ændret til 7 Aar, hvilket jeg finder ganske naturligt, da de forskellige Missions-selskabers udsendte Missionærer som Regel maa virke 7 Aar paa Missionsmarken, inden de faar Orlov.

Hvad angaar Bestemmelsen om Beskikkelsen af de i § 1 nævnte Kategorier af Præster, kan man vel nok sige, at Bestemmelserne i § 1, sidste Stykke, saadan